

Vanwege de warmte heb ik deze nacht nauwelijks geslapen. En ook vandaag wordt het 37°C en morgen zelfs 40°C. Deze avond bevind ik mij in een stad en ben zinnens om daar een hotelkamer te nemen met airco zodat ik toch een deftige nachtrust heb.

Net zoals haar moeder, Felisa Rodriguez Medel, haar hele leven lang heeft gedaan, stempelt de dochter de geloofsbrieven van de pelgrims. Ik herkende de vrouw en haar tafeltje meteen uit een van de afleveringen van Man Bijt Hond.

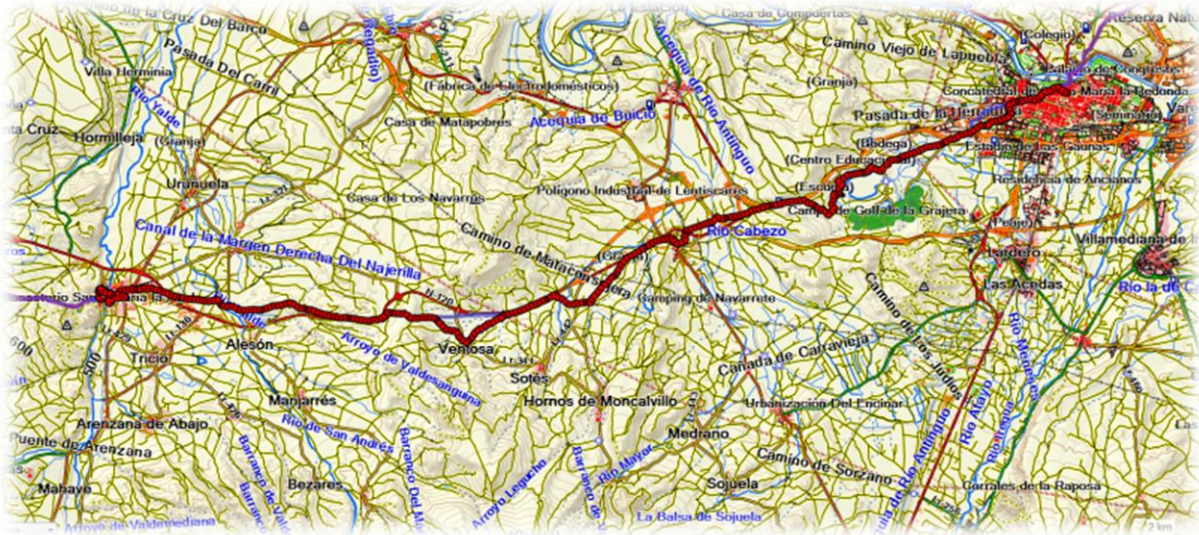
In de albergue heb ik een kamer kunnen krijgen met airco. Na mij verfrist te hebben begeef ik mij naar de gemeenschappelijke ruimte zodat ik bij de andere pelgrims kan zitten.

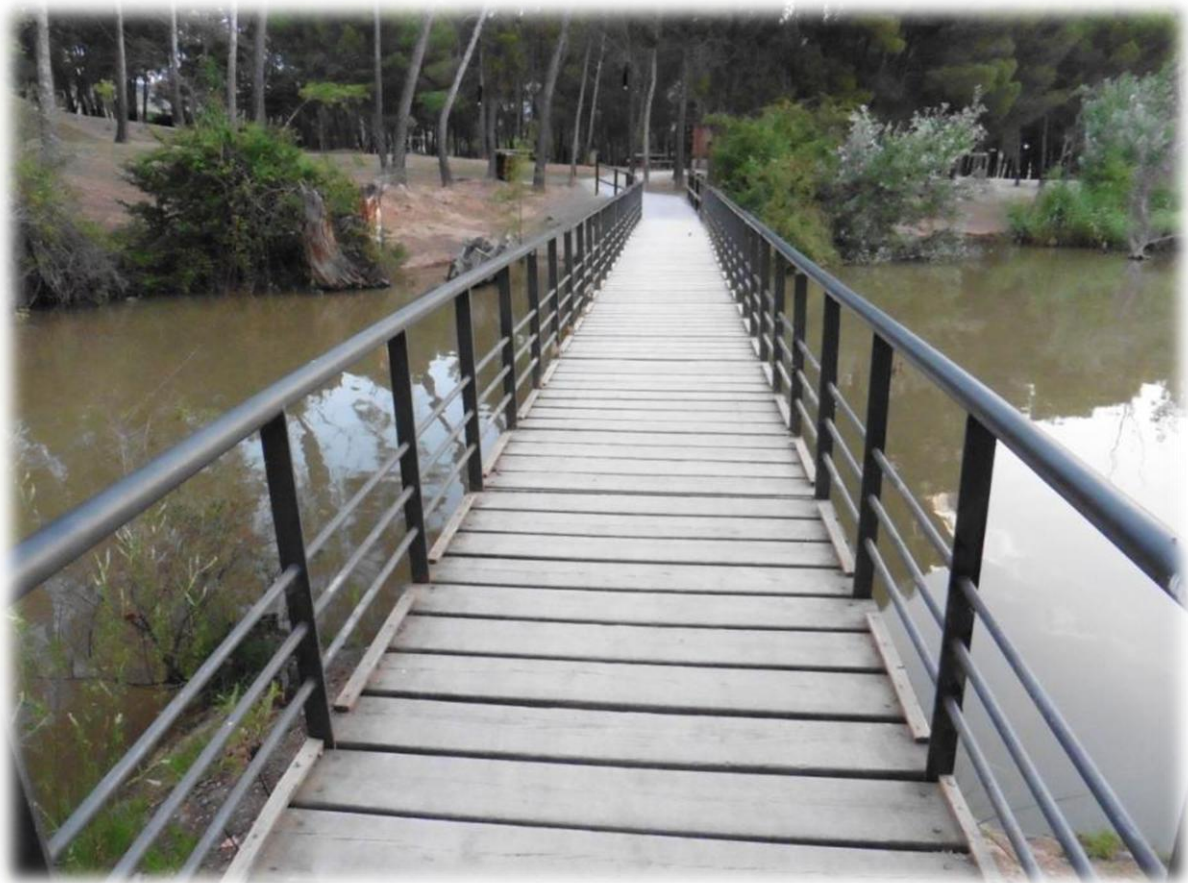

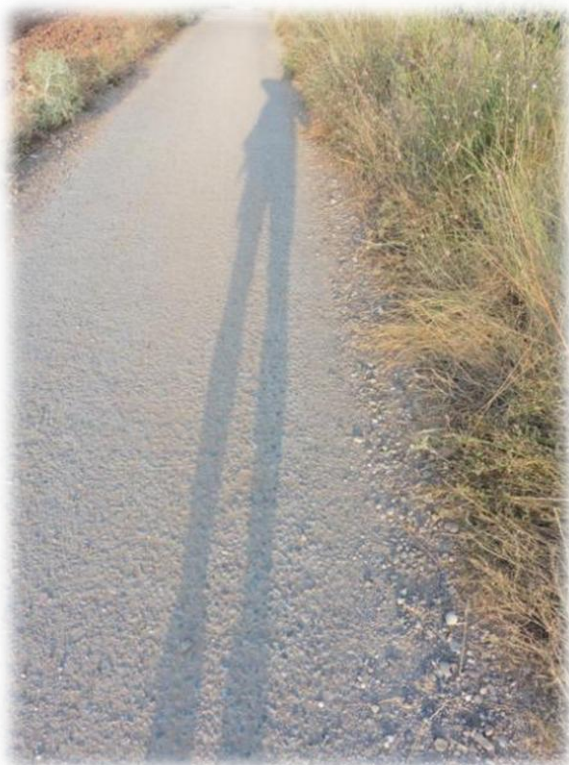
Een Zuid-Koreaanse pelgrim speelt gitaar en zingt. De man heeft een prachtige stem. Het is de eerste keer dat ik hem zie. Ook tijdens het stappen speelt hij op zijn gitaar maar hij houdt dan zijn gitaar vast zoals op de foto hierboven.

Donderdag 16 juli 2015

- Van : Logroño
- Naar : Najera
- Afstand : 32 km
- Duur : 8 uur

Daniël vertrekt alle dagen nog vroeger dan ikzelf. Maar ik haal hem altijd in omdat zijn ezel regelmatig stopt om te eten. Hij heeft een goede ezel, niet koppig en zeer volzaam. Daniël doet de normale dagtrajecten zoals de andere pelgrims te voet. Hij doet er echter telkens enkele uren langer over.

De restanten die nog bewaard gebleven zijn van het hospital del peregrinos de San Juan de Arce. Het gebouw werd opgetrokken rond 1180 en gaf onderdak aan de pelgrims op weg naar Santiago de Compostela.

Zowel onderweg als bij het binnenkomen van een dorp vindt de pelgrim al documentatie over albergues en eetgelegenheden.

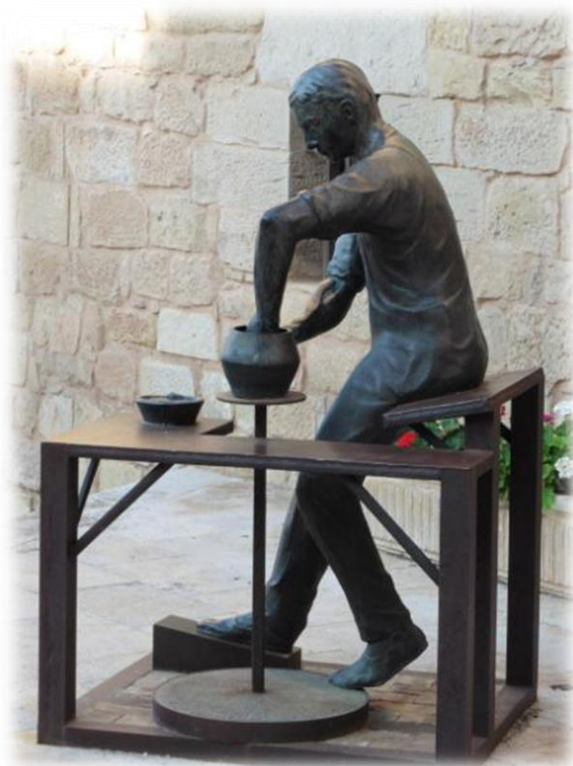
Ik bevind me nu in de provincie Rioja waar ook de gelijknamige wijn vandaan komt. Ik ontmoet voor de eerste keer de Pool Remie. Zijn bagage ligt op een karretje dat hij voorttrekt.

Ik kom terug een bar tegen in de velden. Als de uitbater geen werk heeft maakt hij tekeningen die hij eveneens te koop aanbiedt.

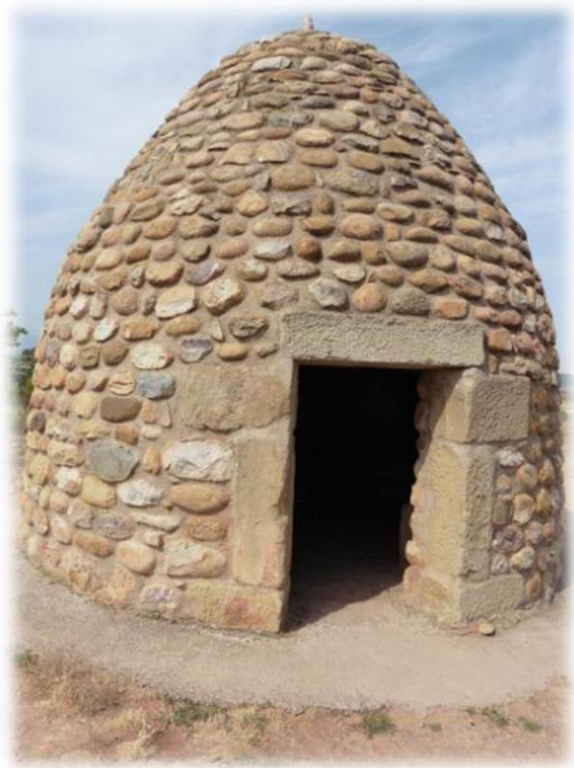
Ik neem een hotelkamer naast de albergue. In de schaduw is het 40°C. Ik heb nog nooit zo'n hoge temperatuur meegemaakt. Op de kamer is het fris door de airco maar als ik op de gang kom van het hotel is het net of ik een oven binnenstap. En als je dan op de straat komt is het net of je stapt een sauna binnen. Meteen ben je over het gehele lichaam nat van het zweet. Zelfs de Spanjaarden vinden het warm en blijven binnen.

Ik breng een bezoek aan de plaatselijke markt. De vis ligt zomaar op het kraam. Het is weliswaar gerookte en gezouten vis maar bij een temperatuur van 40°C heb ik er toch zo mijn bedenkingen bij.

Op de hoogste bergtop van het stadje staat een kruis. Ondanks de warmte beslis ik toch om de klim te maken. Onderweg zie ik dat sommige huizen hun televisieantenne op de berg staan hebben.

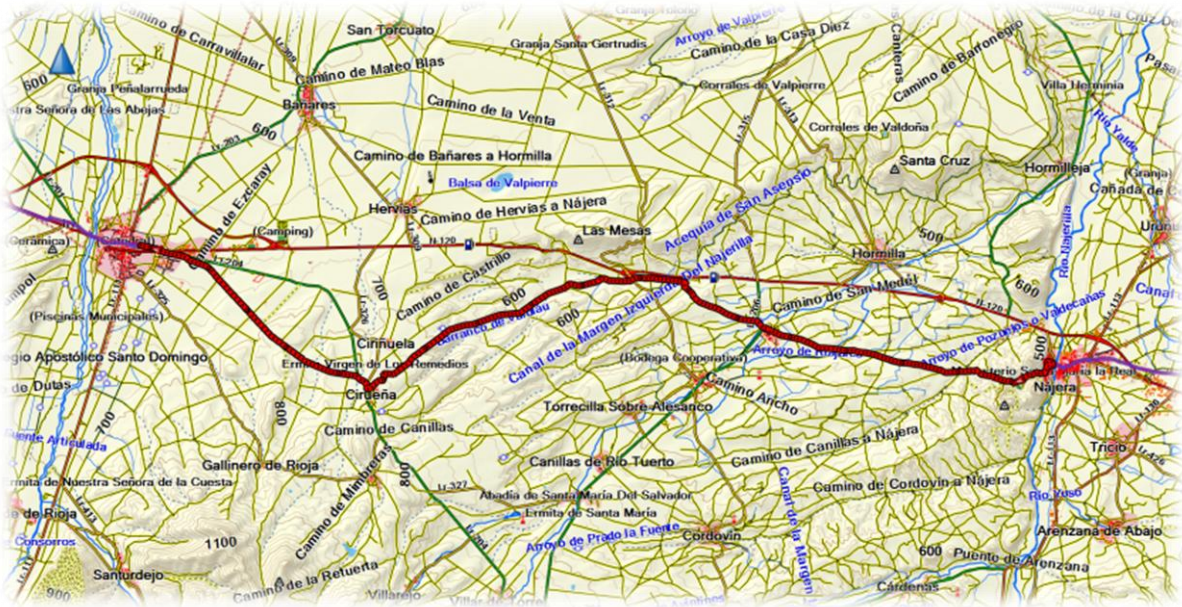

De weg naar het kruis was toch wel langer dan ik had verwacht. Ik had geen rugzak of geen drinken mee. Niet zo verstandig bij deze temperaturen want eens ik boven ben snak ik naar water. Deze dame weet hoe ze zich moet beschermen tegen de brandende zon.

Vrijdag 17 juli 2015

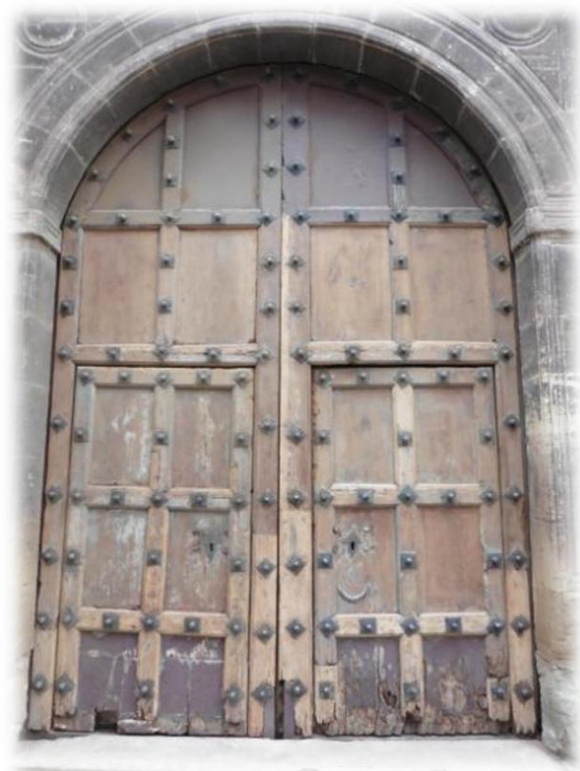
- Van : Najera
- Naar : Santo Domingo De La Calzada
- Afstand : 22 km
- Duur : 6 uur

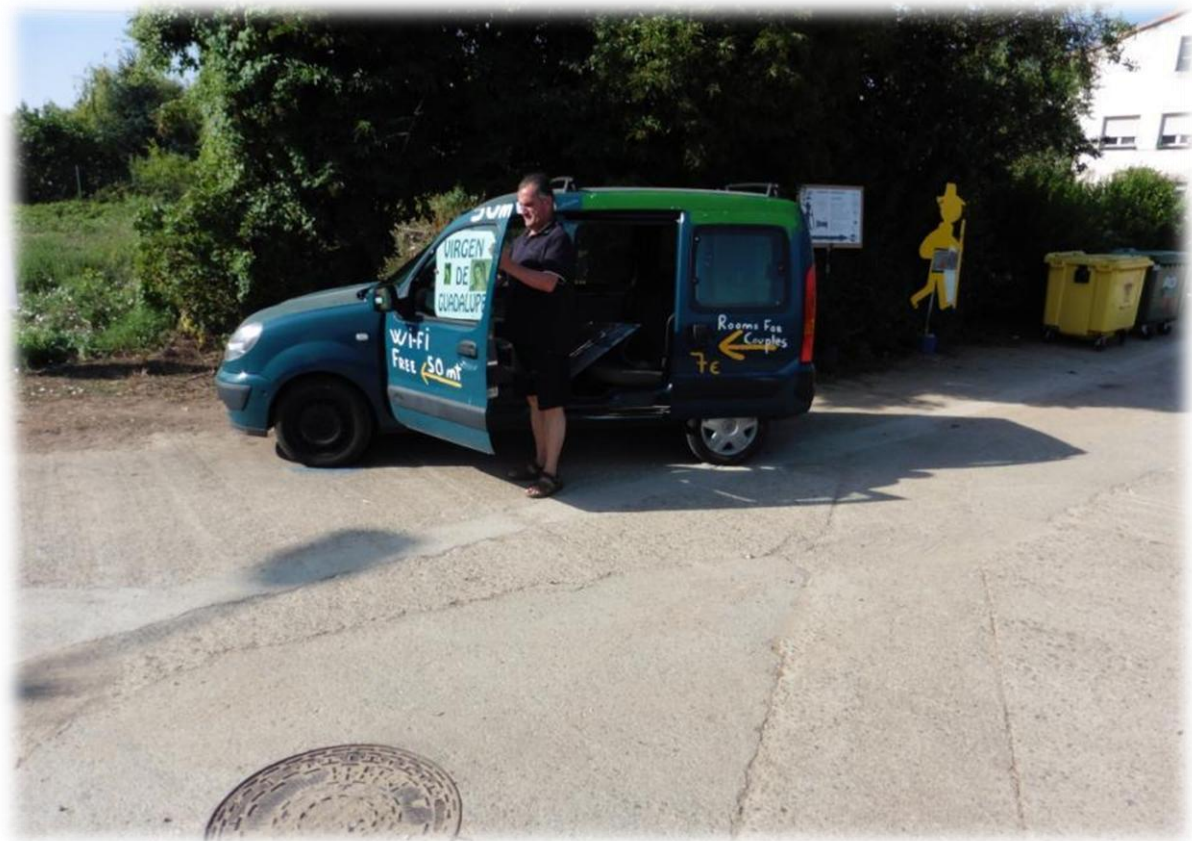
Elke ochtend maak ik een praatje met Daniël. Hij woont in Castelnau-Rivière-Basse in de Hautes-Pyrénées. Dat ligt tussen Lourdes en Mont-De-Marsan. Ik ben dus niet zo ver van zijn woonplaats gepasseerd. Hij spreekt ook vloeiend Spaans omdat hij Spaanse ouders heeft. Hij gaat met zijn ezel tot Santiago de Compostela en keert dan langs dezelfde weg terug want met een ezel mag je niet op de trein of de bus.

De hittegolf is voorlopig voorbij. De volgende dagen krijgen we temperaturen tussen de 30 en 34°C en dat scheelt toch wel een pak.

Een heel simpele manier om een straat autovrij te houden. Leg gewoon enkele strobalen op de rijbaan. Een uitbater van een albergue komt zijn wegwijzer/reklamebord plaatsen langs de camino.

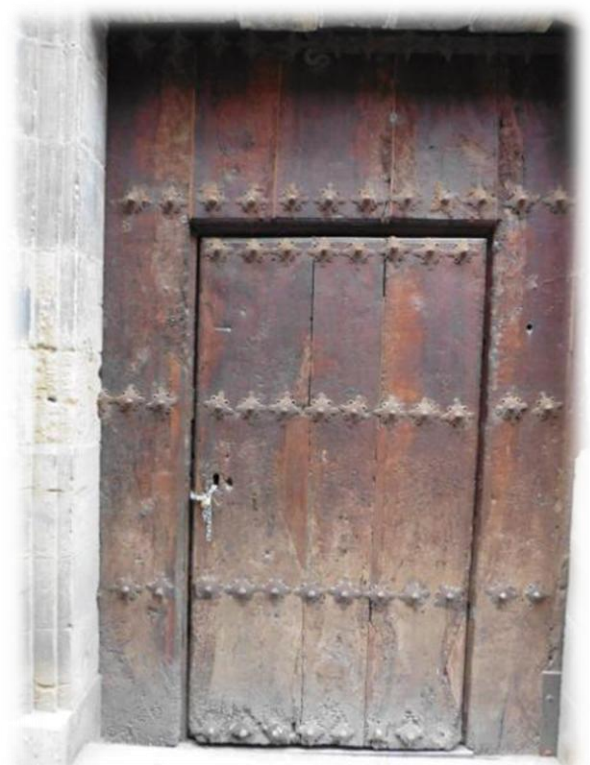
VANDERIA

Ik slaap in de goed verzorgde albergue Casa Del Santo. Naast mij ligt de Australiër die de tocht op crocs ging doen. Hij heeft zijn crocs nog, maar draagt ze alleen nog in de albergue. Zijn voeten staan vol blaren.

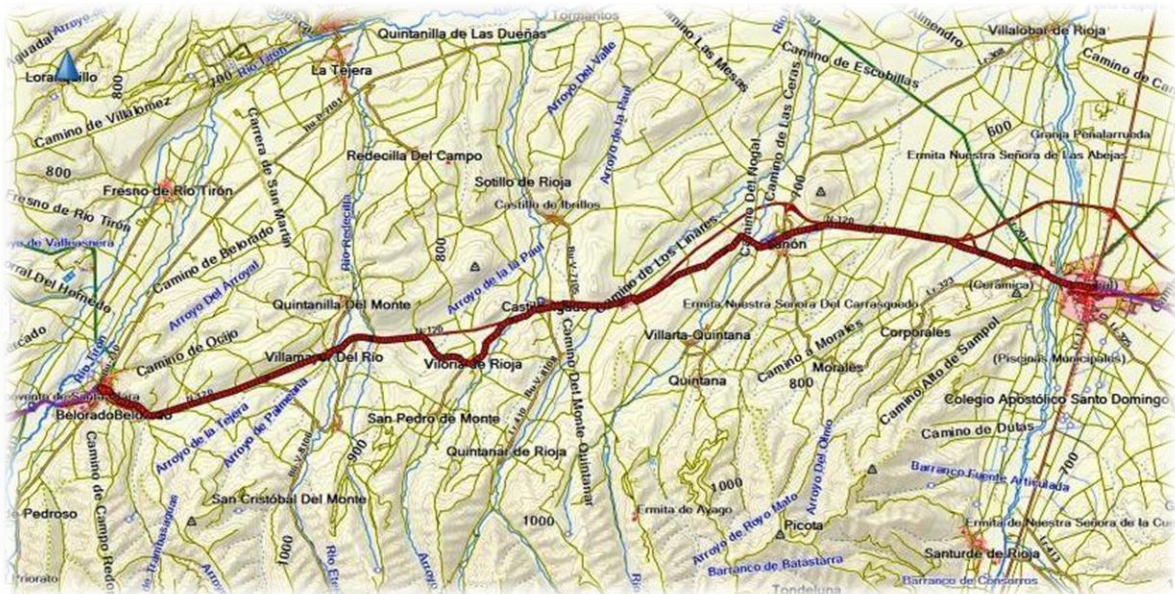
Voor het eerst ontmoet ik ook een stel Nederlanders uit Zwolle. Het is de familie Evert en Marlienka Vanbeek. Ze kennen Elspeet waar mijn goede vriend Henk woont maar ze kennen Henk niet, een gat in hun cultuur.

Daniël kan niet verblijven in dezelfde albergue als waar Lelé en ikzelf verblijven. Daniël is even oud als ikzelf en heeft ook, tot zijn pensioen, bij de politie gewerkt maar dan in Lyon. Het is zijn eerste camino. Zijn ezel is 6 jaar oud en hij heeft hem al 3 jaar. Ook voor de ezel is het zijn eerste tocht.

Zaterdag 18 juli 2015

- Van : Santo Domingo De La Calzada
- Naar : Belorado
- Afstand : 23 km
- Duur : 6 uur

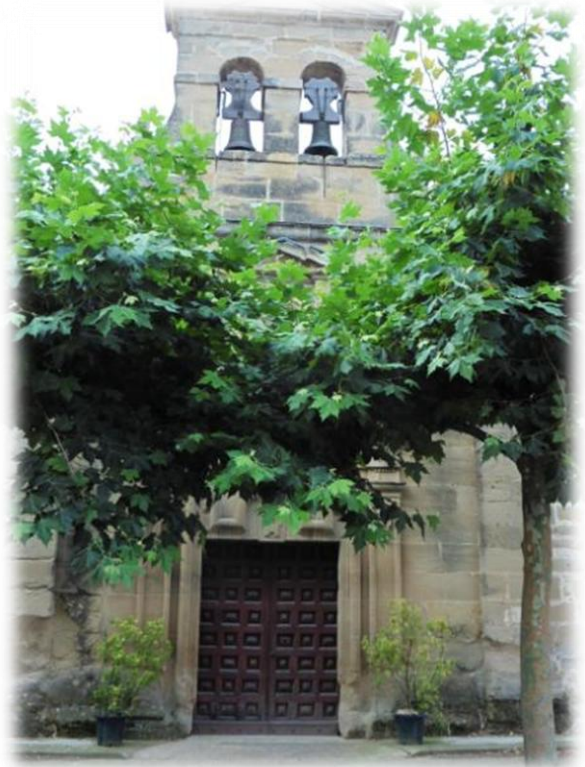
Meestal ontbijt ik in de eerste herberg die ik tegenkom. Ik kom in een klein dorpje met een winkeltje en een herberg maar beiden zijn gesloten. Ik passeer echter een albergue en ga er binnen. Ik krijg er koffie en een ontbijt.

Dat is wat me zo aantrekt aan de camino. Je hoeft geen tent mee te nemen. Je vindt wel steeds een slaappleaats. Je hoeft zelfs geen eten of drinken mee te nemen want om de paar uur kom je wel wat tegen.

Meestal ben ik voor de Braziliaan Lelé op pad maar Lelé haalt mij altijd in omdat hij vlugger stapt dan ik. Hier heeft Lelé een foto gemaakt van mij toen hij mij had ingehaald. Lelé is 64 jaar en werkt nog steeds als ingenieur in Rio de Janeiro. Zijn moedertaal is Portugees maar hij spreekt ook Spaans en Engels.

Als Daniël mij ziet naderen maakt hij zijn ezel los. Dat is voor de ezel het teken dat hij rustig mag grazen. Hij heeft een goede ezel. Hij heeft er al eens 40 km in één dag mee afgelegd en die ezel trok hem daar helemaal niets van aan. Daniël en Lelé spreken onderling Spaans.